

[Aksel Larsen.]

denne Overklasse, mod Reaktionen, saavel inden for som den uden for Landets Grænser.

Vi staar i en Situation, hvor der snart kan, og hvor der snart bør ske afgørende Ting. Fristen for Overenskomstopsigelserne nærmer sig sit Udløb, og der kan ikke være nogen Tvivl om, at Fagbevægelsen bør opsigse Overenskomsterne for paa Baggrund af den hidtidige Krisepolitik's Resultater at kræve Arbejdstidsforkortelsen gennemført og at kræve Dyrktidstillæg til Dækning for de Prisstigninger, hvis Gevinst er gaaet i Arbejdsgivernes Lommer. Samtidig er det nødvendigt, at Fagbevægelsen tilkæmper sig sin Bevægelsesfrihed og sin Aktionsfrihed. Kamp for Bevarelse af de forfatningsmæssige Rettigheder, Arbejderbefolkningen har her i Landet, Kamp mod Forsøgene paa at indføre fascistisk Diktatur her i Landet kan ikke føres, hvis ikke de Organisationer, der forener Arbejderbefolkningen, har deres fulde Slagkraft og Frihed i Behold, og kan heller ikke føres, hvis der ikke inden for disse Organisationer — det gælder i første Række Fagforeningerne — hersker indre Demokrati. I den Henseende taler Eksemplerne fra Tyskland sit afskrækkende Sprog. Det er mit Haab, at den danske Arbejderklasse saa hurtigt som muligt ikke alene vil forstaa dette, men ogsaa vil sørge for inden for sine Organisationer at gennemføre Foranstaltninger, der sikrer denne Linie. Det gælder om at sikre Kampen mod Fascismen saavel indenrigs som udenrigs, og naar det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch taler om, at vi skal leve i Fred med Udlandet og ikke blande os i andre Staters indre Forhold, vil jeg have Lov til at minde om, at det er i hvert Fald en anden Tale end den, det ærede Medlem førte efter Folketingsvalget 1932; da han stod paa Studenterforeningens Talerstol og erklærede: Hvis Fascismen tager Magten i Østrig, er de tjekkoslovakiske Arbejdere pligtige til at marchere (*Hartvig Frisch*: Det har jeg aldrig sagt, det er ligefrem urigtigt). Det ærede Medlem skal ikke forsøge at benægte sine egne Udtalelser. Det sagde det ærede Medlem, og der var tusind Vidner paa det. (Afbrydelser). Ja, flere kunde der ikke være i Salen. Men saadan som Spørgsmaalet dengang stod for det ærede Medlem, hvad han altsaa ikke vil være ved nu — nu er han jo ogsaa blevet Finanslovsordfører —, saaledes staar det nu for alle socialistisk tænkende Arbejdere her i Landet. Derfor gælder det om at mobilisere Arbejderorganisationerne til en Ind-

sats mod Fascismen i Danmark, men ogsaa mod Fascismen uden for Landet. Reaktionen kan slaas ned. Der kan sikres Genneførelse af en Krisepolitik, som gavner den arbejdende Befolkning, men det kan ikke gøres med lænkebundne Arbejderorganisationer og ikke med en splittet og opdelt Arbejderklasse. Derfor gælder det om at følge Eksemplet fra andre Lande, og jeg vil i denne Forbindelse særligt henvisse til Eksemplet fra Frankrig. Det gælder om at smede hele den arbejdende Befolkning's Enhedsfront, at smede alle de antifascistiske Folkemassers Fællesfront til Kamp mod Reaktion og Fascisme. Det har været muligt i Frankrig, og der er kommet store Resultater ud af det. Det er ogsaa muligt i Danmark, og det er vi Kommunisters Opgave i den kommende Tid at virke til, at dette Arbejde gør saa store Fremskridt som muligt.

Schmidt: Naar jeg tager Ordet her i Dag, gør jeg det allerførst som Repræsentant for den tyske Folkegruppe, der ved Versailles-Bestemmelserne kom til at leve sit Liv i Danmark, men jeg gør det tillige som Repræsentant for den Landsdel, Nordslesvig, af hvilken jeg er blevet sendt her til Folketinget. Det er derved givet, at jeg har min Opmærksomhed særlig henvendt paa de Kaar, som Danmark byder os for vort national-kulturelle Liv, og paa, hvorledes Naboforholdet mellem Tyskland og Danmark arter sig. Men paa den anden Side ogsaa paa den Skæbne, hele vor Landsdel har lidt under dansk Styre — ja; jeg maa desværre sige lidt. Det er ganske vist ikke Smaating, der vil finde deres Løsning nede i Nordslesvig; det er jo i saadan et Grænse-land, det nationale Spørgsmaal staar over for sine vanskeligste Opgaver, og det er atter i saadan et Land, alle samfundsmæssige Foranstaltninger faar særlig stor Betydning, ligesom det er der, Danmark giver sit Bidrag til europæiske Opgaver.

Enhver, der kender lidt til Nordslesvig, ved, at Landet er i en ualmindelig Nød; saa at det er paa allerhøjeste Tid, der sker noget virksomt for at bøde paa denne Nødstilstand, da der ellers er Fare for, at alle de Muligheder og Opgaver, der ligger i et saadant Grænse-land, forspildes og giver Plads for en Forvirring og Fortvivlelse, som vil gribe mere og mere om sig.

Naar jeg tænker paa de Kaar, som Danmark har givet vort national-kulturelle Liv, anser jeg dem ikke for særlig ugunstige, om end jeg ikke kan kalde dem tilfredsstillende. Jeg kender imidlertid saa meget